

mærksomhed, hvilke Skibsrederere og Skibsførere man med en vis Fryghed kan forbigaa at føre Tilfyn med, og hvem man i saa Henseende skal have Opmærksomheden henvendt paa. Det er heller ikke forekommet mig, at den Betænkelighed, som saa stærkt er fremhævet i Betænkningen, nemlig, at man kunde befrygte, at det i visse Tilfælde kunde komme til, at Skibsinspektørerne kunde underlaste Skibene en Omladning for at kunne føre Kontrol med, om de vare belastede paa rette Maade eller ikke, var en saa afgjørende Betragtning, at den kunde føre til, at man overhovedet udelukkede deres Tilfyn fra at omfatte dette Punkt. Det forekommer mig, at denne Betragtning i det Spøstede kunde føre til, at man i den Henseende indførte nærmere begrænsede Regler i selve Loven, navnlig saaledes, at det udtrykkelig blev bestemt, at Tilfynet i Reglen ikke skulde kunne føres paa den Maade, at Skibsinspektørerne kunde forlange Skibene omlade, efter at disse allerede vare belastede, for at underlaste dem et Tilfyn. Jeg er ganske vist ikke blind for, at de Betragtninger, som saaledes ere blevne anførte fra den modsatte Side med Hensyn til dette Punkt, have nogen Vægt, men paa den anden Side er det forekommet mig, at de i hvert Fald ingenlunde vilde kunne medføre det, at man skulde udelade hele det 2det Afsnit af Loven og altsaa alle de Regler, som findes deri om Realiteten af Belastningen af Skibene. Det er jo noget Betydningsfuldt, at ved tidligere Behandlinger af denne Sag har man ment, at det netop var disse Regler, som i Særdeleshed egnede sig til at komme ud som Lov. Jeg kan huske, at der ved en tidligere Behandling af denne Sag er fremkommet Yttringer. f. Ex. fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), der ikke er tilstede idag, som gik ud paa, at man skulde tage Loven uden Skibsinspektørerne eller med andre Ord, at man i det Bæstentligste skulde udelade det første Afsnit af Loven, men at man derimod især skulde lægge Vægt paa det 2det og det 3die Afsnit. Det glæder mig, at man nu er kommen bort fra dette Synspunkt, thi naar man vilde lade Skibsinspektørerne udgaa, saa vilde jeg ganske vist betragte Loven som værende uden stor Betydning, men derom er der jo nu ikke mere Spørgsmaal. Det forekommer mig, at de Bestemmelser, som findes i 2det Afsnit, i hvert Fald vilde kunne faae deres Nytte, og naar man indskrænker Skibsinspektørernes Tilfyn til ikke at omfatte Belastningen, saa forekommer det mig netop ikke, at Forholdet er det, at der saa er mindre Grund til at have disse Bestemmelser, saa synes det mig snarere, at der er forøget Grund til at have disse Bestemmelser i Loven, thi i saa Tilfælde vil jo Tilfynet med Belastningen ligesom hidtil være henvisst til Poli-

timeistrene, og naar Tilfynet saaledes ikke er overladt til en særlig sagdyndig Autoritet, da forekommer det mig netop, at der kan være en forøget Opfordring til at have Bestemmelser i selve Loven, som indeholde en Rettefærdighed og nogen Veiledning for Politimesteren i saa Henseende. Derhos vil det jo ogsaa være af ikke ringe Betydning for Domstolene at have Bestemmelser, i Kraft af hvilke man kan ramme saadanne Overtrædelser som dem, der her omhandles. Hvis disse Bestemmelser komme til at faaes i Udcastet, da vil det være tvivlsomt, om det vil blive muligt for Domstolene at ramme saadanne Overtrædelser som dem, der her omhandles, og naar Skibsinspektørerne ikke faae Tilfyn med Belastningen, forekommer det mig netop, at der er forøget Opfordring til at beholde disse Regler i 2det Afsnit. Det Gæste, der, saavidt jeg kan se, er anført derimod i Betænkningen, er det, at disse Bestemmelser skulle have Plads i en eventuel Sælov. Nu kan det jo vel være muligt, at man snart vil kunne komme til at se et Udcast til en saadan Sælov blive fremlagt, men dermed er Sagen jo som bekjendt ikke afgjort. Det er jo desværre ikke ganske saaledes, at man kan betragte den Omstændighed, at et Udcast bliver særdigt til Fremførelse for Rigsdagen, som synonymt med, at det udkommer som Lov. Selve dette lille Lovforslag afgiver jo et Vidnesbyrd om, at disse to Ting ikke ganske falde sammen, thi uagtet det angaar et Forhold, af hvilket man i flere Aar med stor Styrke har paataldt en Ordning, saa har dette Lovforslag dog, da det fremkom især, først henligget en ikke ganske kort Tid i Landsathinget, saa at det kom temmelig sent herind i Folkethinget, og derefter har man her, som det synes, villet gjøre en vis passiv Modstand imod det og foreløbig faae det til at forsvinde, og iaar er jeg noget bange for, at Lovforslagets Skjæbne ikke vil blive saa meget bedre end det foregaaende Aar med Hensyn til at blive særdigt. Jeg tror derfor, at der med Hensyn til et saadant Arbejde som en almindelig Sælov, som jo vil gribe ind i saa mange Interesser og omfatte saa mange Punkter, og hvormed saa Mange ville kunne have en Mening, vil være endnu mere Grund til at frygte for, at det ikke vil faae en altsor let Gang gennem Rigsdagen. Det synes mig derfor, at Hensynet til, at saadanne Bestemmelser ville finde deres Plads i en Sælov, ikke kan være nogen afgjørende Grund til ikke at optage dem i denne Lov, saa meget mere, som det jo aldrig vil kunne staae den eventuelle Sælov det Allermindste, at saadanne Bestemmelser have fundet deres Plads i denne Lov og ere blevne prøvede i nogle Aar. Smedens jeg altsaa ganske vist mener, at man helst maa stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 2 i det Hele taget, saa vil jeg dog meget